

інтелектуальної власності сформує потужніший потенціал для розвитку інтелектуального капіталу та нової економічно ефективної системи господарювання в Україні.

Реформування законодавства України триває і це дає можливість сподіватися, що існуючі прогалини в системі нормативної охорони прав інтелектуальної власності та їхнього практичного захисту можна ефективно подолати.

УДК 347.77:631.526(477)

Мирон О. М.

*Український інститут експертизи сортів рослин,
вул. Генерала Родимцева, 15, м. Київ, 03041, Україна
e-mail: myronuipve@gmail.com*

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ОФІЦІЙНОГО ПЕРЕКЛАДУ МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ

Відповідно до ст. 9 Конституції України, Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом (далі – Угода, ЄС) та інші міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України.

Якщо міжнародним договором України, який набрав чинності в установленому порядку, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені у відповідному акті законодавства України, то застосовуються правила міжнародного договору (ч. 2 ст. 19 Закону України «Про міжнародні договори України»).

З цих положень випливає висновок, що положення Угоди та міжнародних договорів, зокрема у сфері права інтелектуальної власності (охорони прав на сорти рослин), як частина національного законодавства застосовуються в такому ж порядку, який передбачено для норм національного законодавства.

Відповідно до п. 14 постанови Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 19.12.2014 року № 13 «Про застосування судами міжнародних договорів України при здійсненні правосуддя» суди при здійсненні правосуддя можуть застосовувати норми міжнародних договорів безпосередньо як частину законодавства України, якщо вжиття відповідних заходів належить до компетенції суду або якщо вони сформульовані в міжнародному договорі як норми прямої дії.

Багатьма правниками звертається увага на труднощі у застосуванні Угоди через істотну змістовну невідповідність офіційного перекладу тексту Угоди автентичному тексту англійською мовою.

Правильність і точність перекладу текстів міжнародних догово-

рів – важливе питання для правозастосовної практики, бо при ухваленні рішення суд посиляються не на текст міжнародного договору іноземною мовою, якою договір був укладений, а на його офіційний переклад. В п. 6 згаданої вище постанови від 19.12.2014 року № 13 зазначено, що при розгляді справ суди повинні користуватися офіційно опублікованим текстом міжнародного договору України українською мовою за умови його наявності. За відсутності автентичного тексту договору українською мовою або офіційного перекладу міжнародного договору українською мовою необхідно використовувати автентичний текст договору іншою офіційною мовою, якою мовою, якою він був укладений.

Відповідно до ст. 57 Конституції України кожному гарантується право знати свої права та обов'язки. Ця гарантія реалізується шляхом оприлюднення законів та інших нормативно-правових актів в офіційних друкованих виданнях.

Відповідно до ч. 1 ст. 21 Закону України «Про міжнародні договори України» чинні міжнародні договори України публікуються українською мовою в офіційних друкованих виданнях України, а їх офіційний переклад на українську мову здійснює Міністерство закордонних справ України в порядку, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 17.03.2006 року № 353.

Таким чином, за наявності офіційного перекладу тексту міжнародного договору національні суди застосовуватимуть саме переклад.

За наявності розбіжностей в тексті міжнародного договору іноземною мовою, якою договір був укладений, та його офіційним перекладом, фактично означатиме, що однотипні правовідносини в ЄС та Україні по-різному регулюються однією і тією ж нормою Угоди.

Україна взяла на себе зобов'язання з поступової гармонізації національного законодавства з законодавством Європейського Союзу.

У зв'язку з цим виникла потреба перекладу права ЄС, зокрема, у сфері права інтелектуальної власності (охорони прав на сорти рослин).

Слід враховувати, що саме право ЄС є неоднорідним і складається з правових актів прямої дії, і правових актів, котрі потребують імплементації в національному законодавстві.

Юридично обов'язкові правові акти Союзу мають пряму дію, до них належать, зокрема, регламенти ЄС, які після набрання чинності починають застосовуватися у державах-членах безпосередньо, без відображення положень регламентів у національному законодавстві. На відміну від регламентів, директиви ЄС потребують безпосереднього внесення змін до національного законодавства держав-членів.

Оскільки законодавство ЄС не належить до джерел українського права, а отже не підпадає у сферу дії положень Закону України «Про міжнародні договори України» щодо його офіційного перекладу на українську мову, стає актуальним питання унормування роботи

відділу міжнародного співробітництва та забезпечення діяльності представника в раді УПОВ Українського інституту експертизи сортів рослин з питань перекладу законодавства ЄС у сфері охорони прав на сорти рослин.

УДК 338.27:631.526

Попова О. П.^{*}, Бойко А. І.

*Український інститут експертизи сортів рослин,
вул. Генерала Родимцева, 15, м. Київ, 03041, Україна
e-mail: popova@gmail.com

ОЦІНКА ВАРТОСТІ СОРТУ РОСЛИН – ЯК ОБ'ЄКТА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Для прискорення розвитку ринку сортів в Україні необхідно продовжувати роботу з реформування та становлення галузі насінництва і розвитку ринку сортів рослин, а саме:

- забезпечення товаровиробників рослинницької продукції високоякісним насінням перспективних сортів і гібридів, занесених до Реєстру сортів рослин, будь-яких родів і видів для сортопоновлення і сортозаміни, формування Державного резервного насінневого фонду та створення виробниками насіння власних насінневих страхових і перехідних фондів;
- прискорення впровадження у виробництво сортів і гібридів нового покоління, адаптованих до агроекологічних умов вирощування з цінними господарськими властивостями;
- використання для сівби насіння, що відповідає вимогам державного стандарту за сортовими та посівними показниками;
- перехід до контрактної основи виробництва та реалізації елітного насіння за ліцензійними угодами;
- проведення обов'язкової сертифікації насіння зернових культур;
- нарощування фінансування програми підтримки селекції та насінництва, кошти якої спрямовуються на закупівлю оригінального та елітного насіння сортів рослин і фінансування цільових селекційно-генетичних програм;
- прискорення виходу України з насінницькою продукцією на європейський та світовий ринок сортів рослин.

Певною мірою захист прав селекціонерів на світовому ринку Україна прагне здійснювати через вхід в UPOV – Міжнародний союз з охорони нових сортів рослин та Європейську організацію по захисту рослин, на яку покладено функцію фітосанітарного контролю європейського торгового простору по насінню.

Захист прав селекціонера має здійснюватися в ринкових умовах